

РЕШЕНИЕ

№ 5284

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4431** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 125, ал.1, т.4 от ЗМВР.

Жалбоподателката С. Д. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] оспорва Разпореждане № СД5-08-22 от 30.03.2020г. г., издадено на основание чл. 125, ал.1, т.4 от ЗМВР от инспектор от Пета Районна служба "Пожарна безопасност и защита на населението" – С., с което ѝ е разпоредено в срок до 30.09.2020г. да възстанови повреденият метален комин, укрепен по калкана на прилежащата съседна сграда, на разстояние най-малко 1,5 диаметъра на комина, но не по-малко от 0,3м от калкана, покрит с горима топлоизолация на съседната сграда и същият да бъде изграден от строителни продукти с клас по реакция на огън В-F, съгласно изискванията на чл.172, ал.2 от Наредба №Из-1971 СТПНОБП.

Твърди, че липсва адресат на оспорения акт, който тя е получила. Живее в еднофамилното жилище, но не е негов собственик и не може да извършва ремонти и преустройства. Коминът се ползва от 1976г. и е изграден съобразно изискванията на Наредба № Из-1971/29.10.2009г., а сградата в съседство е построена значително по-късно, залепена до съществуващата вече, без да е съобразен съществуващия вече комин, съответно и вида на изолацията. Това е следвало да бъде съобразено при проектирането на по-новата сграда, която да бъде изолирана с негорима изолация. Коминът е удължен с метално удължение, за да не влиза дим в кооперацията, залепена до къщата, в която живее жалбоподателката. Счита издаденото разпореждане за незаконосъобразно и моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателката – адв. Г..

Ответникът, чрез процесуалния представител юрк.К., оспорва жалбата като недопустима, неоснователна и недоказана. Моли да бъде отхвърлена, като претендира разноси по делото.

СГП, редовно призована, не се представява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата, събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспореното разпореждане № СД5-08-22 от 30.03.2020г. г., издадено на основание чл. 125, ал.1, т.4 от ЗМВР от инспектор от Пета Районна служба "Пожарна безопасност и защита на населението" – С. е разпоредено да се възстанови повреденият метален комин, укрепен по калкана на прилежащата съседна сграда, на разстояние най-малко 1,5 диаметъра на комина, но не по-малко от 0,3м от калкана, покрит с горима топлоизолация на съседната сграда и същият да бъде изграден от строителни продукти с клас по реакция на огън В-F, съгласно изискванията на чл.172, ал.2 от Наредба №Из-1971 СТПНОБП, в срок до 30.09.2020г. Също така е разпоредено да не се допуска използването на неизправни и нестандартни коминни тела за отвеждане на димните продукти от отоплителните тела в жилищната сграда, съгласно изискванията на чл.40, ал.1, т.1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. Разпореждането е адресирано до жалбоподателката, поради което съдът приема, че тя е адресат на акта, който лично е получила на 31.03.2020г.

В обстоятелствената част на разпореждането е посочено, че при извършена проверка на основание чл. 125, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, на 30.03.2020г., на жилищна сграда находяща се в [населено място], [улица], е констатирано, че изграденият метален комин обслужващ еднофамилната жилищна сграда е повреден и пропуска димни продукти и е в непосредствена близост до горимата топлоизолация на съседно прилежащата жилищна сграда. Прието е, че с горното се нарушават изискванията на чл. 40, ал. 1, т. 4 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатацията на обекти във вр. с чл.172, ал.2 от Наредба №Из-1971 СТПНОБП. За започване на административното производство и за извършване на проверката, жалбоподателката не е уведомена. В придружителното писмо до съда, органът е посочил, че проверката е извършена по повод сигнал от г-жа Н. С., живуща в сградата, находяща се на @@6@ [населено място]. Не е конкретизирано кои служители са извършили проверката и са направили констатациите.

Предвид горната фактическа установеност, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Подадена е в срок, с оглед разпоредбата на чл.3 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020г.

Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. По своя характер оспореното в настоящето производство разпореждане представлява индивидуален административен акт, по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, тъй като с него се засягат права и законни интереси на жалбоподателя и се създават задължения за него – в срок до 30.09.2020г. да възстанови повреденият метален комин, укрепен по калкана на прилежащата съседна сграда, на разстояние най-малко 1,5 диаметъра на комина, но не по-малко от 0,3м от

калкана, покрит с горима топлоизолация на съседната сграда и същият да бъде изграден от строителни продукти с клас по реакция на огън В-F, съгласно изискванията на чл.172, ал.2 от Наредба №Из-1971 СТПНОБП.

Съгласно разпоредбата на чл. 148 от АПК оспорващият има право да избере дали да обжалва административния акт пред по-горестоящия орган или пред съответния административен съд. Предвид липсата на разпоредба в АПК или в специален закон, въвеждаща задължителност на административното обжалване преди упражняване на съдебен контрол върху акта, съдът приема, че е компетентен да разгледа жалбата, като отчита обстоятелството, че по-горестоящият административен орган не се е произнесъл по същество по жалбата, подадена до него на 28.04.2020г. Органът е оставил същата без разглеждане като просрочена. Липсва отмяна по административен ред на оспорения административен акт, което обуславя наличието на правен интерес за жалбоподателката от съдебното оспорване на акта, което е абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост, по аргумент от чл.159, т.4 АПК.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 58 от ЗМВР, съобразно правомощията му, произтичащи от разпоредбата на чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР. От друга страна, в правомощията на органите, осъществяващи държавен противопожарен контрол, влиза издаването на писмени разпореждания за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица и граждани. В този смисъл са общата разпоредба на чл. 125, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗМВР и специалните разпоредби на чл. 14, ал. 2, т. 2 и т. 4 и чл. 22 от Наредба № 8121з-882/2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647 от 1.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите те се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба. Обектите, които съответстват изцяло на изискванията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, но са въведени в експлоатация при спазване изискванията на предходни нормативни актове за безопасност при пожар, може да се поддържат в техническото състояние, съответстващо на изискванията на същата наредба.

В приложение № 4 към чл. 22 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол, издадена от Министъра на вътрешните работи, е посочен образец на писменото разпореждане по чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, в който е посочено, че контролният орган описва констатираните несъответствия с изискванията за пожарна безопасност. Следователно, за да е мотивирано едно разпореждане по чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР от фактическа страна, в него следва да бъдат изложени конкретни фактически обстоятелства, които са установени от контролния орган и от които може да се направи извода, че при експлоатация на проверявания обект е налице несъответствие с изискванията за пожарна безопасност.

В настоящия случай в оспореното разпореждане, изложените фактически обстоятелства и констатации, касаят проверка на сграда, находяща се на [улица], която е многофамилна. Жалбоподателката живее и обитава еднофамилната сграда, находяща се на [улица], като процесният метален комин обслужва и е част от тази сграда, а не сграда № 27. Както мотивната, така и разпоредителната част на оспорения акт се отнасят до посочената в разпореждането сграда с №27, в която

жалбоподателката не живее. Съществува неяснота кой точно е проверявания обект, при чиято експлоатация е налице несъответствие с изискванията за пожарна безопасност, за да се проверят мотивите относно вмененото на жалбоподателката задължение. За извършената проверка, на която се позовава разпореждането, няма приложени доказателства. Освен това, не е ясно и не се сочи кога е въведена в експлоатация проверяваната сграда, отговаряла ли е на нормите и правилата за противопожарна безопасност към момента на въвеждане в експлоатация и дали е следвало да бъде приведена в съответствие с нормите и правилата на Наредба № 8121з-647 от 1.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. Липсата на конкретни, точни и ясни фактически основания в оспореното разпореждане нарушават правото на защита на оспорващата страна. Липсата на такива конкретни факти, освен това не позволява на съда да извърши контрол за материална законосъобразност на оспореното разпореждане.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК, всеки индивидуален административен акт трябва да съдържа разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът на изпълнението. Разпоредителната част обективира волята на административния орган да разпорежи правни последици и е в резултат от проведеното административно производство. Тъй като именно разпоредителната част създава права или задължения или отнема права, за това трябва да е пределно ясна, точна и да не поражда каквито и да било съмнения относно отнетите права или създадените задължения. За да бъде разпоредителната част законосъобразна, тя трябва да съответства на предмета на административното производство, като за страните в производството този предмет трябва да е ясно и точно установен. В случая това не е така. Административният орган се е задоволил да разпорежи най-общо на адресата на разпореждането да извърши мероприятия, без да изясни и конкретизира за кой обект се отнасят, коя е „прилежащата съседна сграда“ и коя е „еднофамилната жилищна сграда“. Липсата на мотиви прави невъзможна проверката на юридическите факти, от които органът черпи правото си да постанови своя акт. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържанието на задължителните реквизити на административния акт е императивна. Неспазването ѝ води до незаконосъобразност на акта, тъй като нарушава правото на защита на адресата му. Липсата на мотиви е самостоятелно основание за отмяната на атакувания административен акт, в този смисъл е т. 2 от ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС. Следователно, предписаното мероприятие в издаденото разпореждане е необосновано и постановено в противоречие с материалноправни разпоредби, което обуславя неговата незаконосъобразност.

Предвид изложеното оспореното разпореждане се явява незаконосъобразно и следва да се отмени.

На основание чл. 143 от АПК и предвид изхода на делото, на жалбоподателката се следват разносните по делото, но такива не са поискани и не следва да се присъждат.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на С. Д. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], Разпореждане № СД5-08-22 от 30.03.2020г., издадено на основание чл. 125, ал.1, т.4 от ЗМВР от инспектор от Пета Районна служба "Пожарна безопасност и защита на населението" – С., с което ѝ е разпоредено в срок до 30.09.2020г. „да възстанови

повреденият метален комин, укрепен по калкана на прилежащата съседна сграда, на разстояние най-малко 1,5 диаметъра на комина, но не по-малко от 0,3м от калкана, покрит с горима топлоизолация на съседната сграда и същият да бъде изграден от строителни продукти с клас по реакция на огън В-F, съгласно изискванията на чл.172, ал.2 от Наредба №Из-1971 СТПНОБП“.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: